

Un vas ales (1)

Vasul în olar, olarul în vas

Frederick George Patterson

© SoundWords, Online începând de la: 10.10.2018, Actualizat: 10.10.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Versete călăuzitoare: Ieremia 18.3,4; Romani 9.21

Ieremia 18.3,4: Când m-am coborât în casa olarului, iată că el făcea o lucrare pe roată. Vasul pe care-l făcea din lut s-a stricat în mâna olarului. Atunci el a făcut un alt vas, cum i-a plăcut olarului să-l facă.

Romani 9.21: Nu are olarul stăpânire pe lutul său, ca din aceeași frământătură să facă un vas pentru cinste și un altul pentru necinste?

Este foarte interesant și bogat în învățatură pentru noi să urmărim istoria fiecărui suflet în parte în Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă facem aceasta, atunci nu numai că aceasta crește în noi interesul, în timp ce înțelegem felul de a lucra a lui Dumnezeu în oamenii „cu aceeași fire ca noi” (Iacov 5.17), ci printr-un astfel de studiu învățăm cum este Dumnezeu Însuși în harul și bunătatea Sa nespus de mari; El este Unul care niciodată nu Își retrage darurile și niciodată nu Îi pare rău de chemarea făcută; care niciodată nu oscilează în intențiile Sale, până când ele nu s-au realizat pe deplin în vasele „pe care El le-a pregătit dinainte pentru glorie, pe noi, pe care ne-a și chemat, nu numai dintre iudei, ci și dintre națiuni” (Romani 9.23,24).

În toată această lucrare strălucește foarte clar vizibil suveranitatea lui Dumnezeu. Da, El dorește să-l oferim în aceasta locul Său propriu; Lui, „Celui care lucrează toate după planul sfatului voii Sale” (Efeseni 1.11). El are dreptul să lucreze așa cum Îi place; omul nu are acest drept. Omul încearcă să lege pe Dumnezeu de anumite legi făcute de el însuși și să încătușeze voia suverană a lui Dumnezeu în așa fel, că el Îl împiedică pe Dumnezeu să acționeze în afara acestor legi; dar abia atunci când vom ști că binecuvântarea noastră depinde de desăvârșirea Sa – și că acestui caracter absolut Îi place în harul Său să arate pentru ce are bucurie – atunci se va schimba totul. Realmente în privința aceasta trebuie să amuțim înaintea lui Dumnezeu. Noi avem tot atât de puțin dreptul de a cere de la El mântuirea sufletelor noastre, precum avem puterea să schimbăm cu El locul pe tronul Său de glorie! Probabil primim harul să *renunțăm* la această presupusă pretenție; să ne predăm Lui conștiința fiind că El are dreptul să facă ce Îi place. Probabil vom constata – nu, noi vom constata că pretenția noastră la har este tocmai lipsa unei astfel de pretenții și că liniștea sufletului se găsește în *natura* Lui Însuși, pe care noi niciodată nu am fi cunoscut-o, dacă Lui nu l-ar fi plăcut să ne-o descopere în Hristos.

Lui l-a plăcut să creeze o lume și s-o așeze în spațiu, să se rotească între o mulțime nenumărabilă de corpuri cerești, care strălucesc în jurul nostru. Lui l-a plăcut să permită păcatului și morții să pătrundă în acest loc frumos. Cine poate să riposteze la aceasta cu ceva? Lui l-a plăcut să aleagă un popor și să-l cheme afară din lumea aceasta și să-i permită să se distrugă singur, în timp ce El l-a suportat cu îndelungă răbdare, până când „n-a mai fost vindecare” (2 Cronici 36.16). Lui l-a plăcut să trimită pe Fiul Său, pentru ca El să suporte crucea și să poarte mânia Lui Dumnezeu. Cine înaintea Lui a avut parte de toate acestea? Nici unul măcar! În toate lucrurile pe care le-a făcut, El a permis; El a poruncit; și El este Cel care interoghează inima încăpățânată, care cutează să întrebe: „Atunci de ce mai bagă vină? Căci cine poate sta împotriva Lui?” El este Cel care cu îndurare Se coboară să dea răspunsul: „Dar, mai degrabă, cine ești tu, omule, ca să răspunzi împotriva lui Dumnezeu? Nu cumva vasul de lut va zice celui ce l-a făcut: »Pentru ce m-ai făcut așa?«” (Romani 9.19,20).

Am fost noi vreodată în casa unui olar și l-am privit cum lucrează cu roata? Meseriașul ia un bulgăre de lut, îl pune pe roata olarului; roata se rotește înaintea privirii lui. Unde este, întreb eu, în momentul acesta vasul? El este în capul olarului, înainte să fie format: designul există. Degetele lui dau materialului dinaintea lui o formă; treptat ea crește în înălțime înaintea ochilor lui; treptat gândul din capul lui se transmite la lut. Acesta se înalță înaintea lui și gândurile până acum nerostite devin vasul pe care degetele lui îl formează.

El observă un defect, o imperfecțiune în lut. Alții nu au văzut acest defect, când au privit vasul, deoarece lor le lipsește ochiul de artist. El mototolește iarăși lutul sub mâna lui făcându-l o grămadă de material lipsit de formă. Și iarăși degetele lui îl formează și modelează după un design. Iarăși și iarăși apar defecte. Iarăși și iarăși lutul devine o grămadă de material lipsită de formă, până când în cele din urmă se înalță înaintea ochilor olarului având desăvârșirea designului; ochii lui îl expertizează cu mulțumire și mândrie; și el îl ia de pe roată, pentru ca el să-și ocupe locul între celelalte obiecte de pământ de cea mai bună calitate aflate în jurul lui.

Unde este deci olarul? Unde era vasul, înainte ca el să fi început lucrarea? Era în olar! Unde este deci olarul? El este în vas. Tot ce el a plănuit în capul lui și a executat se vede acolo. Vasul corespunde scopului pentru care olarul l-a prevăzut.

Și aceasta este istoria sufletului. Lutul este în mâna Olarului. Degetele Lui îl formează și el este cu defecte; lutul are nevoie mai mare de prelucrarea cu răbdare și iscusința Olarului. El nu este încă lustruit și uniform, și nici supus în mâna Sa. Drept urmare El îl strivește ca altă dată. În gândurile Lui El are deja înaintea ochilor vasul desăvârșit și intenționează să-l producă, înainte ca mâna Lui să ia lutul și să-l pună pe roată. Dar când totul a fost făcut, El a transmis gândurile Sale cu iscusință infailibilă asupra lutului; Olarul se poate vedea acum în lucrarea mâinilor Sale; și vasul este un vas al îndurării, pe care El l-a pregătit mai dinainte pentru glorie.

Cât de importantă este necesitatea de a interpreta această lucrare iscusită a mâinii Olarului, în timp ce are loc această strivire! Cât de des lecțiile sunt greșit înțelese sau nici măcar înțelese! În istoria diferitelor suflete din Cuvântul lui Dumnezeu se vede această activitate; succesele sunt obținute. În ele citim istoria acțiunii Sale cu sufletele noastre și a lucrării mâinilor lui Dumnezeu. Căutăm apoi liniile frumoase, care descind din mâna Sa; noi ne includem în lucrurile care au loc; vedem țelul Domnului: știm, orice ar veni, că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor care iubesc pe Dumnezeu și care sunt chemați conform planului Său (Romani 8.28).

Asemenea unui olar (Yatsar) Dumnezeu Domnul a luat la prima creație țărână din pământ și din ea a format un om; „și i-a suflat în nări suflare de viață și omul s-a făcut astfel un suflet viu” (Geneza 2.7). Însă vasul s-a stricat. Iarăși Olarul divin a luat o bucată din același material, S-a folosit din nou de iscusința Sa și a format un vas al îndurării spre gloria veșnică: o creație nouă în „Hristos”.

Tradus de la: [Ein auserwähltes Gefäß \(1\)](#)

„Chapter 1: The Vessel in The Potter: The Potter in The Vessel“ din *A Chosen Vessel*

